

ŠKATULE NA KOLEČKÁCH

Tomáš Válka pracuje ve Škodě Auto a jako designér digitálních konceptů se podílí na návrzích aut. Zeptali jsme se ho nejen na jeho práci, ale i na jeho životní cestu a hledání víry.

Milý Tomáši, jak jste se dostal k víře?

V Bohu jsem nevěřil, jen v obecné dobro. V době, kdy jsem už byl ženatý a měl dvě děti, jsem žil velmi pyšně. Odmítal jsem se bavit s ostatními lidmi, protože jsem si myslel, že jsem lepší. Temnota, ve které jsem žil, se začala projevat nespavostí, depresemi, strachem, a když přišly finanční nesnáze při stavbě rodinného domu, přicházelo i pokoušení sebevraždy.

Jak jste se s tím vypořádal?

Tím, že jsem rezignoval na sebe a své snažení. Musel jsem si přiznat, že sám život nezvládnu a že musí existovat nějaké jiné východisko. V tu chvíli mi byla ukázána tvář kněze a řečeno: „Jdi za ním a nech se pokřtít.“ Do srdce jsem dostal touhu po křtu.

Po křtu jsem pocítil hluboký vnitřní pokoj, všechna prožívaná temnota byla pryč. Zamiloval jsem si Ježíše Krista, protože přišel, aby nás uzdravil, osvobodil a naplnil svým pokojem a radostí. Dnes pro mě víra znamená strašně moc, je to niterný vztah lásky. Na prvním místě není jenom chození do kostela – to je až projev touhy po Bohu a jeho lásce.

Před maturitní zkouškou z českého jazyka se mě spolužačka zeptala, jakou bych si přál vylosovat otázku, že se za mě bude modlit. Řekl jsem jí číslo a byla to ta jediná, kterou jsem uměl. Vylosoval jsem si ji, dostal jsem za jednu a ještě poděkování za nejlepší maturitu, jakou češtinářka za svůj život slyšela. Přijmout, že to bylo díky modlitbě, bylo velmi těžké, ale dnes už tomu rozumím.

Co vás přivedlo do Škodovky?

Už během studia jsem si uvědomoval, že málokterý produkt tak výrazně ovlivňuje téměř každou lidskou činnost jako právě automobil. S oblibou říkám, že auta jsou prostě „škatule na převážení“, ale i tak mohou být krásná. Ještě při škole jsem prošel výběrovým řízením na místo, které se zrovna uvolnilo.

Co konkrétně vytváříte?

Pracuji v oblasti designu a tvořím digitální koncepty. Ve 3D programu vytvářím první tvary, jak by auta mohla vypadat. Jsou to jen hlavní povrchové plochy, které jsou na autě vidět. Pro kontrolu, jak tvar auta působí v realitě, je potřeba občas nechat vyrobit fyzický model ve skutečné velikosti. Vnímání toho, co vidíme na monitoru a na živo v prostoru, může být někdy hodně odlišné. Je to taková virtuální sochařina, která kvůli rychlosti a ceně nahrazuje dřívější škrábání modelů z umělé hlíny.

Moje práce je v podstatě podpora kolegům, kteří nesou za návrh mnohem větší zodpovědnost, neboť oni mají za úkol vést návrh a přinášet nové nápady na papíře. U nás na od-

dělení těm nápadům vytvoříme krásný prostorový tvar.

Je pravda, že na těchto odděleních je vysoká míra utajení?

Je to tak. Design hraje jednu z největších rolí při rozhodování zákazníků, a proto je to oblast, kterou si výrobce dobře stráží. Telefony musí mít přelepené kamery, a to nikoliv kvůli zaměstnancům, ale protože různé programy mohou snimat obraz i bez vědomí uživatele.

Modlíte se při práci o dar Ducha Svatého?

Ano. Často myslím na to, abych pracoval, jako by to bylo pro Pána Ježíše. Pomáhá mi to v boji s leností a tendencí věci odkládat.

Jsem zvyklý modlit se hned po ránu, protože to ovlivní celý den. Prosim o dary Ducha Svatého. Nejde mi pouze o to, aby se

MgA. TOMÁŠ VÁLKA
37 let, ženatý, 4 děti
Studium: produktový design.
Oblíbený citát: Vlož sem prst, podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku, a nebud' nevěřící, ale věřící.
(JAN 20, 27)

dařilo mně, ale abych nějak pomohl ostatním. Je moc důležité vstávat s radostí, děkovat Bohu a také ho chválit. Nejraději se modlím Písmo, stačí jen pár veršů, někdy i jen jeden. Z odříkávaných modliteb mám nejraději středověkou „Duše Kristova“. Ta se rozšířila v době moru, když lidé nemohli chodit k přijímání.

Jezdíte po ulicích auto, na kterém jste pracoval?

Ano, ale je to týmová práce a nikdy nemůžu tvrdit, že já jsem dělal nějaké auto. Mohu ale říct, že v určitou chvíli vzniku návrhu jsem se na něm podílel. Výběr návrhů probíhá formou soutěží. Moc mě těší, když postoupí návrh, na kterém jsem spo-

lupracoval. Téměř každý den vzniká nějaká nová varianta, jde tedy i o rychlost. Hodně z té práce nespátí světlo světa a skončí takzvané v šuplíku. Ve Škodě jsem 11 let a jsem za tuhle tvořivou práci vděčný.

Jak jste hledal svou budoucí ženu?

Moji rodiče byli rozvedeni, ale při návštěvách spolužáků jsem viděl jejich rodiče, kteří se měli rádi a projevovali si úctu. To mě inspirovalo najít si takovou ženu, která bude stát za to, abychom spolu strávili zbytek života. I za tu cenu, že si na ni budu muset počkat. Hledal jsem a byl jsem dlouho bez holky. Až když jsem vzdal snahu najít dívku svých snů, vstoupila do mého života ta pravá. Byla mou první holkou a stala se mou manželkou.

Od mého křtu žijeme ve svátostném manželství, což znamená, že Ježíš Kristus je v našem vztahu stále přítomný a vždy nám pomáhá, když se na Něho s důvěrou obrácíme. Věřte mi, že v manželství je toho hodně, co potřebuje Boží zásah a zázrak.

Jak zvládáte dohromady práci a rodinu?

Máme čtyři děti a já říkám Bohu, že jsou to jeho děti (a ony opravdu jsou), tak aby nám pomáhal se o ně postarat. Často v práci zažívám nedočkavost, abych už byl s nimi

a mohli jsme spolu podnikat dobrodružství. Vnímám jako důležité, že vztahy, které žijeme, jsou na prvním místě. Postupem času jsem se musel naučit dělat svou práci tak, aby byla hotová ve standardní pracovní době a nepřesahovala do času, který už není můj, který patří rodině.

Jaké je vaše oblíbené auto?

To naše je osobní dodávka Toyota Proace Verso. Máme čtyři děti, to je celkem 6 cestujících, proto potřebujeme velký vůz. Rychle jsme si na něj zvykli, nemůžeme skládat kočárky a vejdou se tam kola a odrážedla pro všechny naše děti.

Děkujeme za rozhovor

Foto: aerial-drone, BusinessImage - Adobe stock; Flugler René - Škoda Auto a.s.; Archiv Tomáše Války

Nemusíš vyhazovat do vzduchu mosty, připravovat státní převrat, ani tvrdit, že jedině ty máš pravdu. Mnohdy stačí neplout s většinovým (a proto středním?) názorovým proudem, abys byl označen za extrémistu a tvé názory a postoje byly označeny za nelegitimní a neoprávněné. Můžeš jen stát na druhé straně názorového spektra. Pojem extremismus totiž nemá žádný konkrétní obsah, neříká nic o tom, čeho, jak ani proč chce „extremista“ dosáhnout. Jeho podstatou je pouze hodnocení (negativní) z pohledu většiny.

Malá plachetnice na velkém jezeře, když se opřel vítr. Nezdál se veliký, ale foukal stále. Kormidelník pevně svíral kormidlo, až nakonec celou vahou téměř ležel na vodě na návětrné straně. Loď po hladině skoro letěla.

Pak přišel poryv větru a musel křižovat, aby se dostal z dosahu skalnatých břehů a loď držela směr, kterým plula. Kormidelník se hbitě přesouvá ze strany na stranu, přehazuje plachtu, mění směr. Loď se kymácí, občas se zakolíbá stojící na okamžik nahunutě uprostřed vln.

EXTRÉMISTA

Bez kormidelníka a pevného kýlu zaboreného hluboko pod hladinu se loď převrací (a jdou ke dnu) nebo jsou nezadržitelně unášeny po větru, ztratí se či rozbijí o útesy.

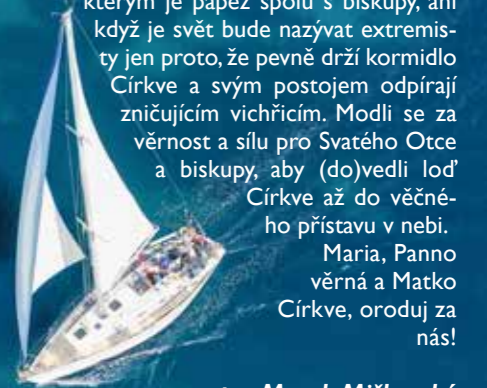
Možná jsi už zažil, když jsi začal žít důsledně podle desatera a církevních příkázání, že jsi byl označen za extrémistu: „Proč stojíš na druhé straně? Ty to přeháníš, chceš všechno převracet? Nejsi vyrovnaný, nejsi nestranně uprostřed...“. A možná jsi cítil i pokušení vzdát to, nebo alespoň slevit a nechat se chvíli bez námahy unášet větrem doby a nemyslet kam... (a také jak to skončí).

Mohu tě ujistit, že se stejnými pokušeními bojují křesťané již dva tisíce let. Setkání s Kristem a víra v Něj – Syna Božího a Pravdu nejvyšší – staví křesťana do opozice k nespřímnému a hříšnému jednání bez ohledu na zažité společenské pořádky a mínění. Síla Kristova učení se pak neprojevuje revolucemi, ale důsledným životem křesťanů v pravdě podle víry. A to není lehké. (Ostatně lehký život Kristus učedníkům nikdy nesliboval.)

A jak obstát v poryvech větrů naší doby? Neopouštěj loďku, kterou je Církev. Jako na malé lodi je důležitý kýl, tak i ty buď ponořen do učení Krista a spojen s Ním modlitbou.

Nikdy pak neopouštěj kormidelníka, kterým je papež spolu s biskupy, ani když je svět bude nazývat extremisty jen proto, že pevně drží kormidlo Církvě a svým postojem odpirají zničujícím víchřícím. Modli se za věrnost a sílu pro Svatého Otce a biskupy, aby (do)vedli loď Církvě až do věčného přístavu v nebi.

Maria, Panno věrná a Matko Církvě, oroduj za nás!

otec Marek Miškovský